

קריאה יפה

הקריאה הטלפונית שהגיעה למשרדי המערכת, לפני שלושה חודשים, היתה ללא ספק יוצאת דופן. לכאורה היא היתה דומה לעשרות קריאות המתקבלות בטלפון מדי יום: אזרחים מקופחים, הניגשים שנועשה להם עזל בשטח זה או אחר, או במגע עם השלטונות, מוצאים בהעולם הזה כתובת, באמצעותה הם משמיעים את מהאמ.

אולם הקריאה הטלפונית המסויימת הזאת, היתה שונה מהאזעקות השיגרתיות. היא נגעה לאי הסדרים השוררים בבית החולים הישן הדסה, כרחוב בלפור בתל-אביב, שהשתמע מהם זילוול בחיי החור לים המאושפיים שם.

האיש שביקש להריע על איסורים אלה, לא היה אלמוני. היה זה יהודה הראל (39) איש קולנוע ועיתונאי ותיק, שלא אחת סייע לנו בהשגת חומר עיתונאי. הפעם לא דיבר הראל כעיתונאי אלא כחולה. הוא נחקף בהתקפח-לב חמורה, אושפז בבית החולים הדסה, היה עדיאיה לכמה תקלות ואיסורים עליהם ביקש להתריע.

הראל לא היה מיכן לחכית למסירת האינפורמציה עד שייצא מבית החולים. "ייתכן ואני כבר לא אראה את הכתבה שתפרסם", אמר ספק בהימור ספק ברצינות, "בכל אופן, אם אמות, תפרסמו את הכתבה אחרי מותי".

כשהתפרסמה הכתבה תחת הכותרת "סיוט ושמו הדסה", במדור במדינה (העולם הזה 1672) כבר לא היו להראל מחשבות על מות. הוא החלים מהתקף-לב, שורה מבית החולים לביתו, חזר להדסה רק לצרכי בדיקה. למרות זאת, עמד על כך שהכתבה על המתרחש בין כותלי הדסה תפרסם במלואה.

איך מעליח לחולי-לב

בין השאר כללו האשמותיו של יהודה הראל את הקטע הבא:

"הזקנה בכיסא גלגלים שישבה מולי, במסדרון ההמ" תנה לחורי הרנטגן השמיעה לפתע חיר" חזר משונה, נשימי תה התקצרה והיא התעלפה, ילד שישב לא רחוק ממנה זה למעלה משעתיים, נראה מטושטש, כי אילו אבדה הכרתו. האנשים הרבים ש" הצטופפו במסדרון, חלקם על הספלים, חלקם באלונקות ו" חלקם בכיסאות גלג" גלים, ניגבו את זי עתם ללא הרף. סיר" חזן של מחנק נישא באוויר".

הראל בבית החולים

הראל הובא לבית החולים ב"23 ליוני, אושפז במחלקה פני" מית גברים ה, ב" קומה השלישית ל" מחרת בואו התקל" קלה המעלית, נשא" רה שובתת כל 18

הימים בהם היה מאושפז. לגבי חולה לב, היה זה עניין ביש מאין כמוהו: אחד האיסורים החמורים ביותר לחולה מסוג זה היא העלייה במדרגות וסלטת מיותרת. חוסר האפשרות להשתמש במעלית הביא לביטול צילומי הרנטגן, שנועדו לאבחן את מצבו. כתוצאה נאלצו הרופאים להחליט על הטיפול בו בלי צילום.

ביום שיחרורו תוקנה המעלית. בו ביום נעשה להראל צילום לב, לפי מימצאיו הוחלט לשנות את הטיפול אותו עמדו הרופאים לתת לו בעת תקופת ההחלמה.

לא היה זה הביזיון היחיד בבית החולים. הארוחות לחולים מובאות מהמיטבח המרכזי בסירים ומעלות למחלקות במעלית. כששבתה המעלית, גויסו מחוסר ידיים עובדות קרובי משפחה של החולים או אורחיהם, והחל מירוף שליחים של נושאי סירים במדרגות בית החולים.

גיבורי הספר נפלו

לא היתה זו הפעם הראשונה שיהודה הראל התעניין בעיור תיהם של חולים, למרות שהיה אדם בריא וחוסן. בקורס תסריטאים לטלחיוניה, שנערך לא מכבר, ביקשה המדריכה, חנה בן-ארי, מחני חיה, לכתוב תסריט דמיוני קצר. התסריט הטוב ביותר שנכתב בקורס היה תסריטו של הראל: הוא עסק באדם שמוחו נפגע בתאונה והיה צורך לשתול מוח חדש בראשו. במרכזו של התסריט עמד הקונפליקט בין הלב הישן והמוח החדש בגופו של הפצוע. התסריטים היו אחד השטחים בהם התעסק יהודה הראל. נוסף לשטח זה גילה כישרונות בשטחים רבים. הוא היה צלם סרטים, סרסומאי, עיתונאי (בתפקידו האחרון שימש כעורך שבועון הס" לחיויה 8 בערב), מראיין בערבי ראיונות וסופר שחיבר מיספר ספרים תעודתיים (אל מול גולן, המירדף, צליש ומשה דיין המנהיג והמצביא) ועשרות ספרי מדע דמיוני.

עם שניים מגיבורי ספריו התידד במיוחד. היו אלה סגן-אלוף צביקה עופר וסגן-אלוף משה סטמפלר. הם היו גיבורי ספרו המירדף. כאשר נפלו שניהם במירדפים, לא חדל מהתאבל עליהם. הוא לא העלה בדעתו שהוא לא יאריך ימים אחריהם. לפני חודש לקה הראל בהתקף-לב נוסף. השבוע מל- או 30 לפטירתו מהתקף-לב זה.

Triumph
INTERNATIONAL

טריומף -
עטרה לגופך

מצאי עתה
בחנויות המובחרות
בישראל
הקולקציה
הבינלאומית של לבני
נשים: קומבניזונים,
מערכות וכותנות
לילה של טריומף -
אינטרנשיונל
האופנה האחרונה
מיובאת מאירופה
במחירים סבירים.

אינפורמציה נוסחית:
טל. 54769 ת"א.

אירים אינטיים ספרי

מיוחד לכל אשה
לשימוש אינטימי יומיומי

איריס

להשיג בכל הפרכומריות המובחרות

פרסום הסברה

יפה